

givet som sit Bidrag til denne Sags Drøftelse. Jeg forstaaer jo denne Tavsighed som et stilltende Vifald til dette Lovforslag, og jeg tvivler slet ikke om, at det fra den Side ikke vil møde nogen afgørende Modstand. Jeg ser da ogsaa, at det i Virkeligheden gaar ganske saaledes, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har tænkt sig. Han forelagde dette Forslag, som skal træde i Kraft tre Maanedre efter en Olskat, og saa sagde han: Det er rimeligt, at der allerede endnu i Aarets Løb vil komme en Olskat. Og ganske vist, vi ere ikke færdige med første Behandling her i Tinget, før Olskatten er her oven paa. Ministeren er her med Olskatten og har ganske svaret til de Forventninger, det ærede Medlem fra Stege har næret til ham. Det ærede Medlem fra Stege vilde bruge dette Forslag som en Løftestang for en Toldreform. Da vi endte forrige Samling, var der sandelig, tør jeg sige, ikke et eneste Menneske her i Salen, der havde ventet, at den ærede Finansminister vilde komme med et Toldreformforslag i denne Samling. Men det ærede Medlem har set rigtigt ud i Fremtiden. Toldreformen er ogsaa oven paa netop i dette samme Øjeblik. Altsaa, det synes mig at være ganske klart og fuldkommen rigtigt, at der mellem de Parter, der skulle afgøre denne store Sag, er en vis Forstaaelse, det vil sige, at de uden forudgaaende Udtaler instinktmaessig handle saaledes, at de til sidst mødes og, som den ærede Konsejlspræsident sagde, smelte sammen. Nu er der ganske vist ærede Medlemmer, som synes at være lidt tvivlraadige om dette sidste Slutningsstadium. Vi have hørt adskillige ærede Medlemmer udtale sig imod denne Sammensmeltning. De ville nøjes med det, de her have liggende for sig, og bryde sig ikke om at saa mere, men jeg tror ikke, det hjælper de ærede Medlemmer. Naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, og naar man har givet en Finger, gaar meget let hele Haanden med. Det er jo nemlig klart nok, at den Side, som leder denne Sag, forlanger mere end dette Forslag. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil have mere end dette Forslag. Han vil have en Toldreform, saa han vil virkelig mødes. Det sagde han i sit første Foredrag, og han er jo heller ikke gaaet fra det siden. Det ærede Medlem vil have dette Forslag, ikke fordi han i og for sig sætter saa særdeles stor Pris paa det, men fordi det er en Løftestang for det næste, der skal komme. Jeg vil da raade ærede Medlemmer til at passe paa det næste, der kommer. Det ærede Medlem fra Nykøbing

paa Falster (Clausen) nikker. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er i den Grad i Detaillerne inde i, hvad det er, der skal komme. Det tror jeg ikke. Men i hvert Fald, det vil jeg sige, naar de to ærede Forslagsstillere eller den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Gaar traadte op her og talte paa Flertallets Begier og udtalte almindelige pædagogiske Sætninger om, hvorledes Flertallet staar i Forhold til Mindretallet og Mindretallet til Flertallet, maa jeg dog sige, at disse Udtalelser ere ganske malplacerede. Her er ikke Tale om Flertal eller Mindretal. De to ærede Forslagsstillere staa som to Medlemmer her af Tinget og slet ikke i nogen som helst anden Egenstabs; de have ikke Bemyndigelse fra nogen som helst til at tale i dette Rings eller dets Flertals Navn. Aldeles ikke! Altsaa, lad os lægge hele denne Teori, hele denne parlamentariske Diskussion, man har aabnet om Flertal og Mindretal, hen; der er ikke nogen som helst Grund til den. Nu klagede det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Clausen) over, at jeg havde antydet, at de ærede Forslagsstillere gif Ministeriets Grunde. Jeg har ikke brugt de Ord, men jeg mener ganske vist, at dette Forslag ikke har Interesse for andre end netop for Ministeriet. Derfor siger jeg ikke, at de ærede Medlemmer have indbragt dette Forslag for at gøre Ministeriet en Tjeneste. Det paastaar jeg ikke, men jeg paastaar, at den politiske Interesse ved dette Forslag er Ministeriets og Ministeriets alene. Jeg kan forstaa, at man indbragte slige Forslag og forhandlede dem, naar man først havde ordnet i det hele alle de Smaating, som der ellers er mellem Ministeriet og dette Ting. Saa kunde jeg tænke mig, at Øjeblikket til at behandle slige Lovforslag var kommet. Men det forundrer mig ganske vist, at man har ment, at dette Øjeblik var Tiden til at komme med et Forslag, der indeholder saa store Indrømmelser fra dette Rings og Demokratiets Side overfor et Ministerium, som staar i den Stilling, som det nuværende Ministerium gør. Hvad vil blive Udvalbet af denne Sag, hvis den føres igennem? Saa er Sagen den, at saa have de ombyttet Sukkerstaten, som er en god Stat, med en Olskat, som er en uretsfærdig og udemokratisk Stat, og de have foregrebet Venstres Hovedstandpunkter i Toldagen. Det have de gjort. Og hvis de ikke føre den igennem — noget, jeg for Resten ikke tror paa; jeg tror, at denne Sag er saaledes funderet, at dens Fremtid er nogenlunde sikret — og heller ikke fører det øvrige igennem, der hører til, saa synes jeg, de have gjort Folketingets